

PRENUMERATA.

Kurjer Warszawski wychodzi w dni powszednie wieczorem, w niedziele i święta rano, nadto wychodzi stale w dni powszednie, z wyjątkiem dni poświęconych, dodatki poranne.

Warunki prenumeraty podane są w nagłówku numeru głównego.

Oddzielna przedpłata na dodatki poranne przyjmowana być nie może.

KURJER WARSZAWSKI.

Dodatek poranny.

OGŁOSZENIA

Reklamy: za jeden wiersz garbontowy albo jego miejsce pierwszy raz 25 kop., każdy następny raz 20 kop.

Nekrologja za jeden wiersz 15 kop.

Zwyczajne i małe ogłoszenia w dodatkach porannych nie zamieszczają się.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor codziennie od 8-jej rano do 8-jej wiecz., w niedziele i święta od 10 do 12 po ł.

Dziś: Placyda i Donata MM.
Sobota: Brunona W.
Niedziela: Marka P.
Poniedziałek: Brigitty Wdowy.

Wschód słońca o godzinie 5-jej minut 41
Zachód 6-jej 1
Długość dnia godzin 12 20
Ubyło 4 23

Wschód księżyca o godzinie 7 minut 45 w.
Zachód 0 w.
Wysokość wody na Wiśle st. 1 o. 11 (st. 1 o. 10)
Dziś o godzinie 4-jej rano ciepła 92

Wtorek: Bogdana Opata.
Środa: Franciszka Borg M.
Czwartek: Placydy P.
Piątek: Maksymiljana B.

Redakcja, Administracja i Drukarnia: Plac Teatralny nr. 9. — Telefon Redakcji 268. — Telefon administr. 517. W Łodzi kantor własny, Piotrkowska 3/281, telefonu nr. 313. Ogłoszenia do „Kurjera Warszawskiego” między innymi przyjmują: Agencja Havasa w Paryżu, Rudolf Mosse, Haasenstein i Vogler A. G., tudzież wszystkie pierwszorzędne biura anonsów zagraniczne.

Nadesłane.

FIRANKI, portjery, pokrycia meblowe poleca Z. Kiltynowicz, Mazowiecka 16.

KALENDARZ.

Imiona słowiańskie: Dziś Zaslawa, jutro Bronisława. Zgromadzenia: Zebranie ogólne członków Towarzystwa farmaceutycznego. (Lokal Towarzystwa na Kanonji—8 wieczorem.)

Wystawy stale: Wystawa Towarzystwa sztuk pięknych. (Lokal Towarzystwa przy ulicy Krakowskiej-Przedmieście Nr. 15—od 10-jej rano do 4-jej po południu.) — Wystawa obrazów Krywulki. (Lokal wystawy w hotelu Europejskim—od 10-jej rano do 8-jej wieczorem.) — Wystawa obrazów spółki malarzy i rzeźbiarzy. (Lokal wystawy przy ulicy Nowy Świat Nr. 27—od 10-jej rano do 7-1/2 wieczorem.) — Wystawa prób i wzorów przemysłu fabrycznego i rzemieślniczego krajowego. (Lokal wystawy w gmachu Muzeum przemysłu i rolnictwa przy ulicy Krakowskiej-Przedmieście Nr. 66—codziennie od 10-jej rano do 4-jej po południu, w niedziele zaś i święta od 12—4-jej po południu. Wejście bezpłatne.) — Wystawa Muzeum przemysłu i rolnictwa przy ulicy Krakowskiej-Przedmieście Nr. 66—codziennie od 10-jej rano do 4-jej po południu, w niedziele zaś i święta od 10-jej rano do 4-jej po południu.) — Wystawa etnograficzna. (Lokal wystawy przy ulicy Wiejskiej Nr. 18, dom hr. Branickiego—od 10-jej rano do 6-jej po południu.) — Wystawa starożytności. (Królewska Nr. 1 róg Krak.-Przedm.—od 10-jej rano do 6-jej po południu. Wejście kop. 15.)

Wystawy terminowe: Wystawa obrazów Jana Chelmskiego. (Gmach reursy obywatelskiej przy ulicy Krak.-Przedm., 64—od 10-jej rano do zmierzchu. Wejście codziennie kop. 20, w niedziele i święta kop. 15; wychowawcy zakładów naukowych kop. 10.)

Teatry: Wielki: dziś opera Leoncavalla „Pajace”: pani Koniarska; pp. Broggi-Muttini, Giraud, Giraltoni, Kwieciński, Crotti i Morlacchi, oraz opera Mascagniego „Rycerskość wienśniacza”: panie Dąbrowska, Przygodzka i Szczepkowska; pp. Chodakowski i Czernicki; jutro opera Verdiego „Violetta” występ pani F. Saville; pp. Giraud i Giraltoni; — Rozmaitości: dziś dramat Jasienicy (Wacława Karcewskiego), „Lena”: panie Niewiarowska, Oswaldowa, Rakiewiczowa i Trapszo; pp. Grzywiński, Krogulski, Leszczyński, Ładnowski, Narkiewicz, Prazmowski, Szymanowski i Wolski; jutro sztuka Sudermanna „Koniec Sodomy”: — No w y (przy ulicy Królewskiej): dziś operetka Koschata i Einödshofera „Piosenki tyrolskie” panna Czosnowska; pp. Dyliński, Jagielski i Łaskowski, oraz krotoczwila Brandon-Thomasa „Ciotka Karola”: panie Baumanowa, Janicz, Micińska (córka) i Szymborska; pp. Grubiński, Jarszewski, Kulesza, Sikorski, Sliwiński i Turczynowicz; jutro operetka Zeller „Szttygar” (występ panny Czosnowskiej). (7-1/2 wieczorem.)

Kasy oszczędności Banku państwa: centralna—gmach Banku; kasa I-sza—Targowa, 41 (na Pradze); II-ga—Chłodna, 37; III-a—Nowowiejska, 26; IV-ta—Nowy Świat, 17; V-ta—Muranowska, 40; VI-ta—Nowiniarska, 6. (Kasa centralna przyjmuje i wydaje wkłady codziennie, z wyjątkiem świąt, od 10-jej rano do 1-jej po południu; kasy zaś oddziałowe we wtorki, czwartki i soboty od 6—9-jej wieczorem, a w niedziele od 9-jej rano do 12-jej w południe.)

Lombard miejski: Gotówki w kasie lombardu do rozdania za zastawy znajduje się na dzień dzisiejszy 17000 rs. 25 kop. (Pożyczki wydawane będą od 9—12-jej przed południem; prolongata walorów od 9—10-jej rano, wykupy zaś od 9-jej rano do 2-jej po południu.)

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

Według zakomunikowanego nam przez radę miejską warszawską dobroczynności publicznej wykazu ruchu chorych cholerycznych w szpitalach warszawskich, w ciągu doby od godziny 12-jej w południe dnia 3-go października do tej samej godziny dnia 4-go października, w szpitalu na Pradze wyzdrowiał jeden chory, Jan Kaputa z ul. Bugaj nr. 15 i pozostało 4-ch chorych, w szpitalu żydowskim zaś zmarł jeden pozostały chory. Razem więc z d. 4-ym października pozostało chorych osób 4, kiedy z dnia poprzedniego pozostało ich 6.

Według zamieszczonego w Warsz. Dniwniku sprawozdania z przebiegu epidemii cholery w guberniach Królestwa Polskiego, w obrębie gubernji kie-

leckiej w d. 30-ym września wyzdrowiało 2 i pozostało chorych osób 5. W obrębie gubernji piotrkowskiej w d. 30-ym września zachorowało osób 6, wyzdrowiało 6, zmarły 4, pozostało chorych 31. W obrębie gubernji siedleckiej w d. 29-go i 30-go września wyzdrowiało osób 3, zmarła 1 i pozostała 1.

— Ponieważ wielu właścicieli nie złożyło magistratowi w określonym czasie deklaracji o dochodzie z domów nowowytbudowanych, zatem p. prezydent polecił uprzedzić tych właścicieli przez piśmienne wezwania, że jeżeli do 12-go b. m. deklaracji nie złożą, to stosownie do obowiązujących przepisów będą one sporządzane z urzędu przez komisję administracyjną, deklaracje zaś takie wedle przepisów nie podlegają zaskarżeniu. Ustanowiono już trzy komisje, mianowicie do pierwszej wchodzi obywateli pp. Józef Gołębiowski, Józef Kossakowski, Adolf Bille i Jan Kleber z przewodniczącym z magistratu r. dw. Maciuszkiewiczem, do drugiej komisji wchodzi pp.: Ignacy Kuszel, Józef Urecki, Franciszek Zakrzewski i Albin Stąpkowski z przewodniczącym urzędnikiem p. Janem Witkowskim, do trzeciej komisji wchodzi pp.: Konrad Olechowicz, Jan Dąbrowski, Piotr Karczmarzski i Julian Sztohel, z przewodniczącym urzędnikiem p. Walerym Gawińskim na czele. Rewizja ma być ukończona do 1-go listopada r. b.

— Przy ulicy Rymarskiej przystąpiono do wymiany bruku, oraz naprawy chodnika asfaltowego. Na Nowym-Świecie po ukończeniu układania bruku drewnianego na stronie lewej od Krakowskiego-Przedmieścia, otwarto ulicę dla ruchu kołowego i przystąpiono do zabrukowania strony prawej.

— Rada gospodarcza archikonfraternji literackiej odbyła wczoraj o godzinie 6-jej wieczorem posiedzenie miesięczne w kancelarii zarządu przy ulicy Ogrodowej. Przewodniczył senjor administrujący, p. Mieczysław Pronaszko. Po odczytaniu protokołu z poprzedniego posiedzenia przez sekretarza rady, p. Franciszka Markiewicza, rozpatrzono podania o zapomogi i udzielono trzem wdowom po zmarłych członkach archybractwa po rs. 60 na koszty pogrzebowe. Złożone przez rzemieślników rachunki za wykonane roboty w domu archikonfraternji przy ulicy Ogrodowej, pod kierunkiem członka rady budowniczego Starzyńskiego zatwierdzono i przypadające należności zadecydowano wypłacić. Przypadające składki roczne od dwóch członków znajdujących się w biednym położeniu postawiono umorzyć. W końcu przewodniczący senjor zawiadomił o odbyć się mającym w d. 7-ym b. m. kwartalnym posiedzeniu ogólnego zebrania członków archikonfraternji w sali magistratu o godzinie 12 i pół po południu.

— Dziś, o godzinie 8-jej wieczorem, w wydziale budowlanym magistratu odbędzie się posiedzenie komitetów szpitalnego i bakteriologicznego przyszłej wystawy higienicznej; jutro, o godz. 7-1/2 wieczorem, posiedzenie członków komitetu pedagogicznego.

— W dniu wczorajszym przybył do Warszawy i zamieszkał w hotelu Europejskim A. A. Nietuchlajew, sekretarz wystawy w Niżnym Nowgorodzie, celem udzielenia bliższych informacji interesowanym. P. Nietuchlajew z Warszawy pojedzie w tym samym celu do Łodzi.

— W dniu wczorajszym wyjechali: członek rady wojennej generał-adjudant Mawrin-Glinka do Petersburga, pomocnik dowodzącego wojskami generał piechoty Zwierjew do Witebska, pomocnik kuratora warszawskiego okręgu naukowego rz. r. st. Popow do Radomia; przyjechali: urzędnik do szczególnych poruczeń ministerjum Dworu rz. r. st. Ber z Petersburga i naczelnik dyrekcji naukowej rz. r. st. Gawłowski ze Skierniewic.

— Z teatru i muzyki.

* (St. Ciech.) Życzliwego przyjęcia, jakiego doznał wczoraj p. Gianini-Grifoni, jako Edgar w operze „Lu-

cja z Lammermooru” Donizetti’ego, nie można przypisywać jedynie przypadkowemu kontrastom, jakkolwiek one w artyzmie nieraz tak ważną grają rolę.

Śpiewak ten posiada głos tenorowy, jakkolwiek nie pierwszej świeżości, ani też szczególniejszego bogactwa dźwięku, od pierwszego jednakże ukazania się ujawniający ten czynnik, jakim jest dobra szkoła.

W traktowaniu roli w ogóle widocznym było doświadczenie, przybierające chwilami zarysy może zbyt widocznej refleksji, w każdym razie śpiewak ten sprawiał wrażenie dodatnie, jakkolwiek bynajmniej nie porywające — wielki finał w akcie drugim przeszedł arey-społojnie.

Widocznie p. Gianini-Grifoni oszczędzał się w ciągu całej partji, gdyż najlepiej pod każdym względem wykonaną była wielka scena, którą się kończy opera.

Umiejętne użycie mezza-voce, deklamacje o szlachetniejszym, głębszym zakroju, unikanie szablonowej afektacji, zjednały śpiewakowi szczerzy, ogólny oklask.

Następne występy pozwoliły zapewne dokładniej określić indywidualność artystyczną p. Gianini-Grifoni’ego, który wczoraj zdawał się być jeszcze pod wpływem męczącej podróży z Medjolanu.

W roli tytułowej p. Saville była, jak zwykle, bohaterką wieczoru, który w przesłuchaniu traktowanej scenie obłąkania miał punkt kulminacyjny, zmuszając słuchaczy i widzów do entuzjastycznego oklasku.

Obsady z powodzeniem dopełniali: pp. Broggi-Muttini i Sillich, oraz pani Marszałkowska, Morlacchi i Kwieciński.

Orkiestra pod batutą p. Trombiniego wytwarzała tło, jasniejące prawdziwie artystycznym wykończeniem.

— W stowarzyszeniach.

Zarząd towarzystwa wioślarskiego, zaraz po zamknięciu przystani, zamierza ożywić sezon szeregiem wieczornic, oraz mających już wyrobioną tradycję „wieczorków familijnych.”

Gospodarz lokalu, na którego włożono obowiązek dostarczania rozrywek członkom i ich rodzinom, formuje też listę wice gospodarzy, którzy dawać mają inicjatywę, oraz zajmą się wykonywaniem pomysłów.

W dniu wczorajszym zarząd stowarzyszenia subjektów handlowych w. m. odbył naradę w sprawie zainteresowania swoich członków szeregiem wieczorków, koncertów itp.

Wykłady gimnastyki w stowarzyszeniu pod kierunkiem p. Graffa, sądząc z napływającej liczby zwolenników, będą bardziej, niż w latach ubiegłych ożywione.

— Ze studjów.

Wczoraj bawiło w Warszawie grono młodych inżynierów paryskich, powracających ze studjów przy kolei syberyjskiej.

Inżynierowie za pozwoleniem władzy, uczestniczyli w robotach przez ciąg czterech miesięcy, obecnie zaś powracają dla objęcia posad w Paryżu.

— Kradzieże.

Nocy wczorajszej do sklepu rzeźniczego Riedla pod Nr. 1-ym przy ul. Hożej dostali się złodzieje za pomocą wyłamania zamków i zabrali około 120 rs. i różne utensylja. — Między Muranowem a placem Trzech Krzyży w wagonie tramwajowym wyciągnięto Michałowi Szerchowskiemu portmonek, zawierając około 100 rs. w banknotach i wexel na 360 rs. — W bramie domu pod Nr. 114-ym przy ul. Pańskiej Romualdowi Mędrzyckiemu w podstępny sposób skradziono zegarek z łańcuszkiem. — Na dworcu kolei terespolskiej Leonardowi Kowackiemu skradziono torebkę podróżną, w której znajdowały się klejnoty wartości 250 rs. — Na Starem Mieście przytrzymał na kradzieży kieszonkowej Jankla Lichtensztejna.

— Pokątny zarobek.

Przed dwoma tygodniami właściciel fabryki pod Grochowem, pan C., wysłał do Warszawy swego buchaltera G., z poleceniem sprzedaży kilku akcji jednego z tutejszych zakładów przemysłowych.

Młodzieniec dopiero trzeciego dnia stawił się z pieniędzmi, poczem, wyłajany za opóźnienie, powrócił do zajęcia, chwając się przed kolegami, iż z namowu znajomego ajenta, akcje sple-

nieżył o dwa dni później, na czem, dzięki podwyżce wartości papierów, zarobił 500 rs.

Rzecz ta doszła do pryncypała, który, niezależnie od niezwłocznego wydalenia pracownika, wystąpił o zwrot przewyżki na drogę sądową.

— Przy pracy.

W dniu onegdajszym robotnik mularski, Tomasz Klenik, wyrąbał na gruncie Adama Lipeckiego za rogatką wolską suche drzewo, przeszkadzające ustawieniu rusztowania.

Drzewo podcięte runęło i przygniotło Klenika, który ma złamaną rękę i nadwężony kręgosłup.

— O chodnik.

Mieszkańcy Podwala żalą się na opłakany stan chodnika na tej ulicy.

Zwłaszcza po stronie numerów nieparzystych, chodnik srodo przechodniom daje się we znaki.

Wszystkie domy z tej strony ulicy są już skanalizowane, nie więc ułożeniu chodnika betonowego w tem miejscu nie stoi na przeszkodzie.

— Nieostrożna jazda.

Wczoraj po południu dorożkarz № 1015, Michał Laskowski, jadąc przez ul. Zgoda, na rogu ul. Marszałkowskiej zawadził o stulepek żelazny.

Skutkiem gwałtownego wstrząśnięcia wypadła pasażerka, Małka Fejngoldowa, która poniosła nader dotkliwe obrażenia na całym ciele.

Dorożkarz również spadł z kozła i zranił się w głowę.

Konny jeździec niewiadomego nazwiska przewrócił na ul. Okopowej Michałinę Święcicką, która ziała nogę i doznała obrażenia krzyża.

— Samobójstwa.

W dniu wczorajszym w szopie, w obrębie posesji pod № 19-ym przy ul. Górnej, znaleziono powieszzonego człowieka, który już był zastygły.

W ubraniu denata był dowód legitymacyjny na nazwisko Tomasza Kepińskiego, liczącego 68 lat.

Kepińskiego znano jako nalogowego pijaka.

Nocą wczorajszą na folwarku Trąbki, w okolicy Warszawy,

otrul się Michał Ozuńczyński, praktykant gospodarczy.

Pomimo energicznego ratunku, młody desperat w kilka go-

dzin później życie zakończył.

Przyczyną rozpaczliwego czynu był zawód w miłości.

— Pożary.

Pod № 39-ym przy ul. Złotej w mieszkaniu Żurawiaków za-

palili się różne sprzęty od silnie rozgrzanego pieca.

Na Pradze pod № 168-ym Aleksandrowi Szlagowskiemu

spaliła się garderoba i pościel wartości 200 rs.

W obu wypadkach domownicy ogniem stłumiłi.

+ W gimnazjum w Siedleach w z. m. otwarto in-

ternat dla 75 uczniów. Oplata roczna wynosi rs. 250.

+ Roboty kościelne.

Ks. proboszcz Zalewski w Dobrowie pod Kołem dokonał w ostatnich czasach całego szeregu robót

około restauracji świątyni tamtejszej.

A więc kościół opasano murem z kamienia łupanego i cegły, ozdabiając go kutą bramą żelazną; za-

opatrzono go w piękne aparaty i nowe utensylja do mszy św.; sprowadzono nowy gustowny żyrandol z Warszawy; zaś w r. b. kosztem 4,300 rs. przybudo-

wano presbyterjum, kaplicę i zakrystję z cegły palonej.

Piękne kute okna żelazne w stylu renesansu wyko-

nał p. Domański, ślusarz z Koła.

Dalej sprowadzono dwa nowe ołtarze: wielki i do

kaplicy Matki Bożej.

Ołtarz wielki drewniany w stylu renesansu jest bo-

gato złożony o 4 kolumnach i dwu pilastrach.

Aby parafianie mogli korzystać z kaplicy i presbi-

terjum miejscowy ks. proboszcz wyjednał u władzy djecezyjalnej pozwolenie na odprawianie w nich nabo-

żeństwa tymczasowo, zanim odbędzie się akt konse-

kracji.

Poswięcenia dokonał ks. Narkiewicz, dziekan kol-

ski, w asystencji liczego duchowieństwa, zaś konse-

kracja uroczysta odbędzie się wówczas, kiedy do

dekanatu kolskiego przybędzie J. E. ks. biskup na wi-

zytę pasterską.

+ Telefony.

Połączenie telefoniczne pomiędzy Łodzią a Toma-

szowem zaprowadzone będzie w ciągu kilku tygodni.

W sobotę ubiegłą sześciu przemysłowców toma-

szowskich podpisało kontrakt, na mocy którego za

zaprowadzenie komunikacji telefonicznej zobowiązali

się płacić solidarnie przez lat dziesięć rs. 1,800

rocznie.

Za pierwszy rok każdy z nich zapłaci po rs. 600,

celem pokrycia kosztów jednorazowych.

Z toru mokotowskiego.

Po pogodnej, jakby wiosennej, niedzieli, niebo wczoraj od rana powleczone olowianymi chmurami nie wróżyło dobrze drugiemu jesiennym wyścigom. Wprawdzie owe chmury nie rozpląkały się na dobre i tylko niewielki deszczyk parę razy pokropił niedotkliwie sportsmenów i lubowników sportu, ale sama już obawa niepogody wpłynęła na to, że owych lubowników, a zwłaszcza lubowniczek stawilo się bardzo niewiele. Zresztą też i sam program wyścigowy, ani wysokością nagród, ani też doborom koni, nie budził zaciekawienia w takiej mierze, aby nasze panie zapomnieć mogły o bezpieczeństwie toalet.

Gonitwy rozpoczęły się punktualnie o naznaczonej godzinie.

Zanim zaczniemy zdawać sprawę z ich przebiegu, należy nam wyrazić uznanie dyrekcji wyścigów za wprowadzone porządki, a do nich zaliczamy także oznaczenie stałych godzin dla każdego biegu. Nowość tę zastosowano wczoraj po raz pierwszy, dzięki też temu gonitwy ukończyły się prawie o trzy kwadransy wcześniej, niż w niedzielę, kiedyśmy z pola mokotowskiego wracali już o zupełnym zmierzchu.

Otóż bieg pierwszy o nagrodę „Sielecką” rs. 800, na dystansie 2 w. 133 sąż. rozpoczął się, jak to zaznaczyliśmy już wyżej, o godz. 2-iej, a trwał min. 2 sek. 58.

Po wycofaniu przez ks. Lubeckiego „Oriona” zarezerwowanego do jednego z następnych biegów, o nagrodę tę ubiegały się tylko „Labrador” p. J. Reszkego i „Liliput” J. Dobrogosta.

Zwycięstwo tego ostatniego dla nikogo ze sportsmenów nie było wątpliwem, i dlatego też totalizator płacił zaledwie po rs. 11 za dziesięć.

W następnej gonitwie o nagrodę „Augustowską”, rs. 1,000, na dystansie 2 wiorst 133 sążni mierzyć się miały cztery konie, znane zaszczytnie z wyścigów wiosennych lub z lat ubiegłych, po wycofaniu jednak przez A. hr. Potockiego „Hektora”, do startu przyszyły tylko „Simoun II” M. hr. Zamoyskiego, „Lissa” J. Dobrogosta i „Kundry” p. J. Reszkego.

Pierwszą u mety stanęła klacz J. Dobrogosta, stoczywszy na ostatnich sążniach zaciętą walkę z „Simounem”, który utrzymał drugie miejsce o pół długości, trzecią tuż za nim była „Kundry”.

Totalizator płacił rs. 24.

Ogólne zaciekawienie budziła następna próba dwulatków na dystansie jednej wiorsty o nagrodę „Borowieńską” rs. 1,000. W biegu tym zapoznać się mieliśmy z nowymi nadziejami poważnych stajen krajowych. Stajnia borowieńska wystawiła kl. „Champagne”, p. S. Sonnenberg zagraniczną „Biscotte”, J. Dobrogost ogiera „Aschabad” i A. hr. Potocki „Petit Caporala” ze stadniny p. Kretkowskiego.

Faworytką ogólną była „Champagne”, istotnie też przodowała ona do linii prostej, na której wysunęła się na czoło „Biscotte” i pierwszą też dobiegła do mety w min 1 sek. 16, pozostawiając klaczy borowieńskiej drugie miejsce o długość. Trzecim był „Aschabad”, a ostatnim daleko widocznie do biegów jeszcze nieprzygotowany „Petit Caporal”.

Totalizator pojedynczy płacił za „Biscotte” rs. 70, podwójny za „Biscotte” rs. 17 i za „Champagne” rs. 13.

Z wyścigu panów (handicap) z siedmiu zapisanych koni wycofane zostały: „Diadema” p. Sachsa, „Moa” p. K. Korsaka i „Wida” p. K. Gnoińskiego. Z całej więc licznej kompanji pozostały tylko: „Liza Cze” bar. Rennego, „Dolman” i „Bloomsbury” p. Kozłowskiego (figurujące w totalizatorze pod jednym numerem) i „Prezes” pp. J. Trzebińskiego i S. Wotowskiego.

Bieg trwał min. 2 sek. 35 i konie przybiegły do celownika w wymienionym porządku, przyczem „Dolman” był za pierwszym koniem o trzy długości.

Za zwycięzcę totalizator pojedynczy płacił rs. 44.

O nagrodę „Pocieszenia” rs. 500 na dystansie 2½ w. ubiegały się: „Catan” p. J. Reszkego, „Orion” A. ks. Lubeckiego, „Łowczy” Greya i „Perce Neige” p. G. Zielińskiego.

Gonitwę poprowadziła do pół mety klacz borowieńska, a za nią na kilka długości szła reszta kompanji, od trzeciego narożnika wysunęły się „Orion” i „Łowczy”, na ostatnim zaś zakręcie „Perce-Neige” zaczęła je wyprzedzać i pierwsza dobiegła do celownika w min. 3 sek. 8, za nią o długość był „Orion”, trzecią „Catan” i za nią „Łowczy”.

Totalizator pojedynczy płacił rs. 53, podwójny za dwa pierwsze konie rs. 18 i 13.

Z zapisanych do Hurdle race z nagrodą rs. 400 ubył „Bloomsbury” p. Kozłowskiego, do startu więc stanęło tylko pięciu zapasników.

Wszystkie konie brały płoty z łatwością; od ostatniego zakrętu na czoło wysunęła się „Western-Rose” pod właścicielem M. hr. Zamoyskim i pierwsza ukończyła 2-wiorstowy wyścig w min. 2 sek. 40. Za nią o długość „Vantour” p. Lichaczewa, trzecim „Falstaff” p. Wargunina, czwartą „Moa” p. K. Korsaka pod p. Gnoińskim i za nią „Berta” p. Szepkiego.

Totalizator pojedynczy płacił rs. 28, podwójny rs. 15 i 48.

Ostatnim w programie był bieg o nagrodę Sprzedażną rs. 400 na dystansie 2 w.

Do mety konie przyszyły w następnym porządku: „Strażak” bar. Rennego w min. 2 sek. 32, za nim o 5 długości „Elis” p. Kozłowskiego, dalej „Wida” p. Gnoińskiego i w końcu „Armida” bar. Wrangla i „Propatria” p. Sonnenberga.

Na licytacji odbytej na torze po ukończeniu gonitwy nie znalazł się amator na „Strażaka”, który zatem pozostał przy dotychczasowym właścicielu.

Totalizator pojedynczy płacił za „Strażaka” rs. 20, podwójny za „Strażaka” rs. 16 i za „Elis” rs. 53.

NOTATNIK TERMINOWY

— D. 6-go października, o godz. 9-iej wieczorem, w lokalu Stowarzyszenia wzajemnej pomocy pracowników handlowych, odbędzie się wieczornica z udziałem dam.

— D. 6-go października, o godz. 1-iej po południu, w lokalu zarządu Towarzystwa przy ulicy Mazowieckiej № 9, odbędzie się zebranie ogólne akcjonariuszów Towarzystwa fabryki cukru i rafinerji Hermanów. Porządek dzienny obejmuje: sprawozdanie i bilans, pokwitowanie zarządu z dopełnionych czynności, budżet wydatków i plan działań, wybory.

— D. 6-go października i dni następnych, od godz. 12-iej w południe, w lombardzie Hersza Kreszowa przy ulicy Miłej pod № 29-ym, odbywać się będzie licytacja fantów nieprolongowanych.

— D. 6-go października, o godz. 2-iej po południu, w lokalu zarządu Towarzystwa przy ulicy Mazowieckiej pod № 9-ym, odbędzie się siedemnaste zgromadzenie ogólne akcjonariuszów Towarzystwa cukrowni i rafinerji Łyszkowice. Porządek dzienny obejmuje: sprawozdanie i bilans, tudzież oznaczenie niedywidendy; pokwitowanie z czynności zarządu, zatwierdzenie budżetu wydatków i planu działań na r. p.; wybory.

— W sobotę, dnia 29 września r. b., w rzeszcie oświetlonym i przybranym w kwiaty kościele św. Piotra i Pawła na Koszykach, przystępowali do stopni ołtarza: pan Paweł Wnorowski, obywatel i znany kupiec i panna Emilia Wittig, córka Jana i Zofji z Malinowskich, przemysłowców tutejszych.

Błogosławieństwa Bożego udzielił im Jks. Chojnowski z Radzymina, przyjaciel pana młodego, w asystencji Jks. Wołowskiego i innych.

Podczas obrzędu ślubnego solo na skrzypcach wykonał p. Aleksandrowicz, oraz chóry odśpiewały Veni-Creator.

Licznie zebrani przyjaciele i znajomi, podejmowani byli z prawdziwie staropolską gościnnością w domu rodziców panny młodej, gdzie też wszyscy zebrani składali państwu młodemu serdeczne życzenia lat długich i szczęścia.

4534

K. M.

NEKROLOGJA.

+ W sobotę, dnia 6 października r. b., jako w pierwszą rocznicę śmierci, odbędzie się nabożeństwo żałobne za duszę

ś. p. Ferdynanda Trotschel,

b. przemysłowca i obywatela m. Warszawy, w kościele św. Aleksandra, o godzinie 10-iej zrana, na które pozostali w smutku żona, syn i córka zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych.

4573

+ W sobotę, dnia 6-go października r. b., jako w pierwszą rocznicę śmierci, odbędzie się żałobne nabożeństwo za duszę ś. p.

z Jakubowskich

Józefy Tomaszewicz,

w kościele św. Józefa Oblubieńca (po-karmeliickim), o godzinie 11-iej przed poł., na które pozostali mąż wraz z córką zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych.

4575

+ W sobotę, dnia 6-go października, w wigilję imienia

ś. p. Marji z Tymińskich 4563

Kałużyńskiej,

odprawione będzie w kościele powązkowskim, o godzinie 10-iej zrana, nabożeństwo, na które mąż z córką, zięciem, wnukami i prawnikiem zapraszają krewnych i znajomych.

Telegramy „Kurjera Warszawskiego”.

Petersburg 4-go października. (Tel. Aj. p.) — Ich Cesarskie Mości Najjaśniejsi Państwo, Jego Cesarska Wysokość Cesarziewicz Następca Tronu, Ich Cesarskie Wysokości Wielcy Książęta Jerzy i Michał Aleksandrowicze oraz Jej Cesarska Wysokość Wielka Księżna Olga Aleksandrowna i Królewicz grecki Mikołaj przybyli do Jalty wczoraj o godzinie 2-iej po południu.

Petersburg 4-go października. (Tel. Aj. p.) — Rada wojenna poleciła, aby ustanowione przyjmowanie 38-miu lekarzy do akademji medycznej wojskowej, celem uzupełnienia studjów, dokonywane było corocznie w dniu 13-ym października na dwa lata.

Lekarze ci winni posiadać stopień doktora medycyny. Do obrony dySSERTacji dopuszczani będą lekarze po zdaniu egzaminu w zakresie chorób: nerwowych, wenerycznych, umysłowych, skórnych, chorób gardła i z higieny wojskowej. Lekarzom, przyjmowanym do akademii medycznej wojskowej, celem uzupełnienia studiów w chirurgii wojskowej, zabrania się prawa zdawania egzaminów na doktorów medycyny w czasie pozostawania w akademii.

WOJNA CHIŃSKO-JAPOŃSKA.

Londyn 4-go października. (Tel. Aj. półn.) — Armia chińska, która opuściła Ping-jang, rozłożyła się obozem w Ngana, gdzie przyłączyły się do niej wojska, wysadzone na ląd u brzegu Jalu i te, co przybyły z Szin-king. Chińczycy pozycję zajęta obwarowali okopami. Przypuszczają, że pod Ngana rozstrzygnięty będzie los wojny.

Londyn 4-go października. (Tel. Aj. półn.) — Teś Bogdychana, Sungwej wyruszył do Szangaikwanu na czele 5,000 żołnierzy mandżurskich.

Londyn 4-go października. (Tel. Aj. półn.) — W Pekinie oczekują przybycia oddziału wojska, złożonego z 20,000 żołnierzy kaszgarskich.

Londyn 4-go października. (Tel. Aj. półn.) — Z Tientsinu donoszą, że 25,000 żołnierzy chińskich, wyćwiczonych na sposób europejski, ściągają w Tung-szu, celem ochrony stolicy.

Londyn 4-go października. (Tel. Aj. półn.) — Armia japońska zbliża się coraz bardziej do stolicy Mandżurji, Mugdenu. Miasto pograniczne Wei-szu zajęte zostało przez japończyków bez żadnego zgoła oporu.

Londyn 4-go października. (Tel. pr. Kur. W.) — W Chinach cudzoziemcy ukrywają w miejscach bezpiecznych swoje żony i dzieci.

Londyn 4-go października. (Tel. Aj. półn.) — Na ulicach Pekinu panuje nieprzyjazne dla cudzoziemców usposobienie, podsypane przez żołnierzy.

Berlin 4-go października. (Tel. pr. K. W.) — Z Londynu telegrafują do *Frankfurter Ztg.*, że przedstawiciel Chin miał długą konferencję w angielskim ministerjum spraw zagranicznych. Mówią, że przedstawiciel Chin proponował, aby także Rosja i Francja posłały wojska dla obrony swoich poddanych w portach, wskazanych w traktatach, czemu Chiny nie będą się sprzeciwiały. (Aj. półn.)

POWÓDŹ.

Wiedeń 4-go października. (Tel. pr. K. W.) — W Styrii komunikacja kolejowa z powodu powodzi w kilku miejscach przerwana.

KATASTROFA.

Rzym 4-go października. (Tel. pr. Kur. War.) — W Ankonie runął szpital, w którym znajdowało się sześciuset chorych. Zwłoki pływają w wodzie.

Wiadomości zagraniczne.

Wiedeń, 2-go października.

(Korespondencja specjalna *Kurjera Warszawskiego*.)

(Zima. — Surowica. — Żegluga powietrzna. — Modjeska.)

Nietylko z gór w całej Austrii, ale nawet z dolin podgórskich donoszą, że od d. 1-go b. m. padają śniegi, tu i owdzie na pół metra i leżą sobie. Jeżeli je słońce w południe nieco spłucze, to w nocy nowy śnieg spada, tak, że letnicy, którzy jeszcze dobijali resztek babiego lata, zabawiają się rzeźbieniem bałwanów ze śniegu. Zatem zima nasypała już swoje powitanie, tylko niewiadomo, czy naprawdę już na stały pobyt przybyła; byłoby to okrutnie zawczasie.

Składki na surowicę nie ustają, ale bo też i zaufanie do tego odkrycia wzrasta. Na posiedzeniu rady gminnej w Trjescie referował wczoraj fizyk miejski, dr. Constantini, o stosowaniu surowicy w tamtejszych szpitalach. Tęgo roku srożyła się tam błonica, a śmiertelność od d. 20 sierpnia wyniosła 43%. Odkąd wprowadzono wstrzykiwania surowicy, spadła śmiertelność na 11%. Atoli skutek dobry następuje tylko wtedy, jeżeli do leczenia zastosowane bywa w pierwszym stadium choroby.

Bawi tu jeszcze słynny profesor Hagenbach, z Bazylei. Na zapytania wyraził się następująco: Ja sam od wielu lat zajmuję się problemem sterowanej żeglugi powietrznej.

Załatwienie tego zadania jest tylko kwestją czasu. Nie podziela jednak zapatrywania, jakoby okręty powietrzne mogły zastąpić kiedyś koleje żelazne i parowce. Nie powiedzie się nigdy zapanować nad burzliwymi falami powietrza (wiatry, orkany itp.). Uregulowanego ruchu powietrznego, podróży z oznaczonym na pewno terminem nigdy nie będzie. Burzom atmosfery okręt powietrzny nigdy nie podda, a burzy na pewno nikt nie przewidzi, ani nie zdoła jej ominąć, jeżeli się już puścił w powietrzną drogę; nie zdoła też nikt obliczyć, o ile burza przyspieszy, lub opóźni żegluga powietrzną. Podczas pięknej pogody będziemy robić wycieczki okrętem powietrznym, lecz nigdy nie będziemy mogli na pewno oznaczyć, kiedy do celu przybędziemy i kiedy na miejsce wrócimy. Dla handlu zatem okręt powietrzny nigdy służyć nie będzie, na sposób kolei i parowców. Mimo tego, będzie to wynalazek epokowy, z którym może żaden inny porównania nie wytrzyma.

Modjeska z mężem stanęła w hotelu Bristol, a tutejsi impresarjowie usiłują nakłonić ją do występów w Wiedniu po angielsku i po polsku. Wiedeń nie zna jej dotąd.

A.

Pariz, 1-go października.

(Korespondencja specjalna *Kurjera Warszawskiego*.)

(Kongres socjologiczny: dzień pierwszy. — O walki byków.)

Dziś rozpoczęły się obrady pierwszego kongresu socjologów. Z pięćdziesięciu kilku członków obecnie należących do Instytutu (*maximum* oznaczone jest na 300; Instytut istnieje dopiero od roku) przybyło osobiście 20-tu, prace swe nadesłało 8-iu. Kongres, choć nieliczny, ma jednak na porządku dziennym około 20 odczytów i stanowić będzie, bez wątpienia, ważny etap w rozwoju socjologii. W nauce tej, do której każdy przystępuje z innymi tradycjami i punktami wyjścia, która zarywa ekonomję, statystykę, antropologję, etnografję, archeologję, bjologję, psychologję, prawo — ważne jest poznanie się pracowników z sobą i każda próba wyrobienia wspólnych metod.

Na godz. 10-tą zrana członkowie instytutu zaproszeni zostali przez sekretarza, dra Rénego Wormsa, który jest pomocnikiem szefa kancelarii przybocznej ministra handlu, na zebranie prywatne, celem ułożenia programu zjazdu. Worms typowa to francuska postać ogromnego erudyty i zbieracza tytułów naukowych. Syn profesora ekonomji na uniwersytecie w Rennes, który też jest członkiem instytutu, ma on obecnie 26 lat; zdażył przez ten krótki przeciąg życia ukończyć szkołę normalną ze stopniem *licencié ès lettres* (kandydat), a jednocześnie uzyskać tytuły doktora praw i kandydata nauk bjologicznych. Redagując *Revue de Sociologie*, której jest założycielem, jak również instytutu, ma on jeszcze czas na dwie funkcje administracyjne: audytora w radzie państwa (równoznacznej najwyższemu sądowi apelacyjnemu) i sekretarza ministra. Zdażył już wydać osiem tomów dzieł i pracuje nad dziewiątym i dziesiątym.

W sali ministerjum handlu (101 rue de Grenelle) zebrali się tedy następujący członkowie kongresu: prof. Maksym Kowalewski, Jakub Nowikow, wiechrabia Combes de l'Estrade, prof. Tonnies, Wil Fortu, Worms i Kazimierz Krausz. Spodziewaliśmy się prezidenta, Johna Lubbocka, lecz uczony angielski zajęty był bardzo ważnem zgromadzeniem wierzycieli Grecji, której papierów sam wiele posiada i reprezentuje wierzycieli-anglików; obradowano nad środkami odebrania czegośkolwiek. Biedna Grecja! zdaje się, że ogłasza ją za bankruta!

Profesor z Kielu, niemiec, Tonnies, namówiony na zjazd przez Kowalewskiego, jest postacią wysoce charakterystyczną. Ubrany w płaszcz w kratki, w tabaczkowego koloru filcowy kapelusz, typ zaniedbanego mola, nie dbającego o nic, oprócz ksiąg.

P. Combes de l'Estrade jest autorem tłumaczenia i obszernych komentarzy krytycznych do „Roku 2,000” Bellamy'ego, p. Vil Fortu ambasadorem Rzeczypospolitej Wenezueli przy rządach francuskim i szwajcarskim i autorem różnych prac o swojej ojczyźnie.

Nieliczni przedstawiciele różnych szerokości geograficznych, zostaliśmy przedstawieni przez Wormsa, ministrowi handlu p. Lourties. Człowiek to najwyższej lat 40 i kilku, o twarzy z czarnym wąsem, niczem szczególnem się nie wyróżnia. Po przemówieniu Wormsa, powitał nas krótką przemową i życzeniami pożytecznej pracy; w nieobecności prezidenta, odpowiedział mu jeden z wiceprezydentów instytutu, p. Nowikow, wybornie władający francuzczyzną.

O godz. 2½ po południu rozpoczęło się pierwsze publiczne posiedzenie kongresu w sali towarzystwa antropologicznego przy ul. de l'Ecole de Médecine, która została instytutowi użyczona. Salka to niewielka, na 4-em piętrze szkoły antropologicznej położona; odbywała się w niej stałe posiedzenia towarzystwa. Pierwsze ławki zajęli członkowie, dalsze wypełniła liczna publiczność obojczy płci, w tej liczbie wielu studentów. Za stołem prezydjalnym, między Wormsem i Nowikowem, zajął miejsce sir John Lubbock, wysoka postać starca o białej zupełnie brodzie i włosach, a czerstwego i rumianego, jak młodzieniec. Pomimo dziennikarskiej polemiki i groźb między Francją i Anglią, przyjęło go głośnie oklaskami.

Sędziwy a wszechstronny uczonec, b. członek gabinetu angielskiego (w polityce członek unjonistycznej grupy whigów Chamberlain'a i przeciwnik „home-rule'u”) odczytał przemówienie inauguracyjne, w którym zaznaczył wielką potrzebę usystematyzowania badań socjologicznych ze względu na mnóstwo palących kwestyj dnia, wymagających rozstrzygnięcia.

Odpowiedział mu sekretarz instytutu, Worms, przemową dytambiczną, będącą w zwyczaju we Francji w podobnych wypadkach. Wyjaśnił on cel instytutu, którym jest zjednoczenie badaczy bez żadnej różnicy teorii i narodowości, oświadczył przytem, że jeśli miejscem pierwszego zjazdu słusznie jest Paryż, z kąd wyszła inicjatywa, to pierwszym prezydentem mógł zostać jedynie syn Anglii, która wydała Milla i Spencera — Lubbock, który odznaczył się jako bjolog, historyk, ekonomista teoretyczny i praktyczny (jest prezydentem londyńskiej izby handlowej), moralista, przez swoją wszechstronność właśnie był najodpowiedniejszy na prezydenta instytutu tworzącej się nauki. Licznie zaś zebrana publiczność dowodzi, że socjologja ma ścisły związek z życiowymi interesami społeczeństwa.

Po załatwieniu tych formalności wstępnych wchodzi na katedrę prof. Kowalewski, odczyt jego ma za tytuł „Przedhistoryczne badania w Rosji”, a za treść — wylczenie i charakterystykę pracowników na tej niwie, stan tych badań i ogólne ich znaczenie teoretyczne.

Po wygłoszeniu tego odczytu, który, jak i wszystkie inne, wydrukowany będzie w pierwszym roczniku instytutu, zabiera głos znakomity antropolog i paleontolog, Mortillet, ojciec. Nie jest on członkiem instytutu, ale prezydent nie odmawia mu głosu. Żwawy, bielutki staruszek, z wstążeczką Legji na piersiach, polemizuje z Kowalewskim co do epoki brązu w Rosji i wartości naukowej kurhanów. Po paru słowach obrony Kowalewskiego, Lubbock zamyka posiedzenie.

Następne zaś posiedzenia odbywać się będą w ciągu czterech dni. Na jutro rano zapowiedziano dwa odczyty: Gumpłowicza i senatora Pawła von Lilienfelda, byłego gubernatora Kurlandji.

Kampanja przeciwko walkom byków nareszcie zaczyna skutkować. Prefekci pyrenejskich departamentów, po otrzymaniu cyrkularza ministra spraw wewnętrznych zakazali tych zabaw. Zagotowało się po miastach! Szczególniej Nimes — miasto rodzinne Daudeta — podniosło formalny bunt. Delegacja przyjechała do p. Dupuy'a z żądaniem ni mniej ni więcej, jak dymisji prefekta, gdy zaś p. Dupuy dał delegacji odprawę, grożąc, że cała rada miejska poda się do dymisji, dla przeprowadzenia później „kandydatów protestu”, któremi będą — ni mniej i więcej — tylko Frascuello, Lagartijo i Guerrita, torreadorowie. Przejdą przy pierwszym głosowaniu! Nie byłoby w tem nic dziwnego, gdyż w izbie deputowanych zasiada od roku już *homme-canon*, czyli kuglarz, który na jarmarkach „robił armatę”.

K.

Rzym, 29-go września.

(Korespondencja specjalna *Kurjera Warszawskiego*.)

(Represalja. — Rocznica plebiscytu. — Zabytki.)

Na mocy nowych rozporządzeń, dotyczących bezpieczeństwa publicznego, rząd włoski zdołał się po raz pierwszy na ograniczenia pod niektórymi względami dotychczasowej wolności i na energiczne postępowanie z tymi, którzy jej nadużywają: z jednej strony odważono się na zakazanie przedstawienia w teatrach rzymskich nowej sztuki p. Bovio, posła do parlamentu: „Cristo alla festa di Purim”. Z drugiej zaś strony wyrugowany został z Rzymu i Włoch duchowny francuski Leon Monthuis, redaktor tu-tejszego francuskiego *Moniteur de Rome*, który sobie pozwalał w organie duchownym zanadto politycznych napaści na obecny ustrój Włoch i na różne osoby.

D. 2-go października, jako w rocznicę plebiscytu, co Rzym stanowczo przyłączył do Włoch, dzwon Kapitolu, czyli ratusza rzymskiego, przez kwadrans dzwonić odświętnie będzie, nastąpi rozdawanie nagród przez zastępcę nieobecnego syndyka uczniom szkół miejskich, którzy się najbardziej odznaczyli, muzyka miejska i wojskowa grać będą na głównych placach, a wieczorem miasto całe oświetlone będzie a *giovani*.

Dziś w hospicjum św. Michała, jako w uroczystość archanioła-patrona, odbyła się inauguracja prac uczniów i uczennic, tak robót ręcznych, jako utworów muzycznych, a znana poetka rzymska, pani Klajla Bertini-Attili, miała mowę inauguracyjną.

Ministerjum oświaty zawiadomione zostało w tych dniach o znalezieniu ważnych zabytków starożytnych i średniowiecznych: około Albano, na dawnej Via Appia, odkopano drogiecenne lapidarne napisy na marmurowych płytach, a w Pizie w głośnym klasztorze kartuzów znaleziono rękopisy na pergaminie z XI-go i XIV-go wieków oraz bulle papieskie od 1400-go do 1600-go r.

D.

Antwerpja, 24-go września.

(Korespondencja specjalna *Kurjera Warszawskiego*.)

(Wystawa ziemiopodów. — Uroczystość rozdania nagród. — Pomnik De Weerdta.)

Po uroczystościach, zorganizowanych na rzecz ofiar trzęsienia ziemi w Turcji, komitet staroantwepski zamiast

